

Een jonge inuït op de vlucht

Vierde historische jeugdroman van Rob Ruggenberg.

door Hanneke van den Berg

Rob Ruggenberg heeft met 'Ijsbarbaar' zijn vierde historische jeugdroman gepubliceerd. Voor zijn boeken levert hij geen half werk af. Niet alleen bezoekt hij altijd de landen waarover hij schrijft, maar ook laat hij rondom de romans een website bouwen. Het mooiste boek is nog altijd zijn eersteling, 'Waterdunen', maar ook dit nieuwe verhaal is behoorlijk

indrukwekkend.

Ruggenberg kreeg het idee voor dit boek nadat hij had gelezen dat Nederlandse zeelieden ooit twee Inuït (eskimo's) hadden meegenomen uit Groenland. De oudere Inuït stierf bij aankomst en dat was wellicht zijn geluk, want de jongen die overleefde werd tentoongesteld op een kermis, moest voor prins Maurits een meeuw uit de lucht schieten en de vogel daarna rauw opeten ("Want dat doen ze daar toch?") en werd vervolgens een barbaar genoemd. In het boek wordt al gauw duidelijk wie de echte barbaren zijn: de Nederlanders die de jongen als oud vuil behandelen en hem willen laten doodbloeden op een snijtafel om te onderzoeken hoe dik zijn bloed is.

Ruggenberg zet niet alles op alles om de spanning er in te houden. Hij neemt de tijd om de situatie te schetsen en veel achtergrondinformatie te geven. Toch ga je al gauw van de jonge Nunôk houden. De lezer volgt hem op zijn vlucht, terug naar het schip dat hem uiteindelijk terug zal brengen naar Groenland. Ruggenberg heeft de neiging zich soms iets te verliezen in de vele informatie die hij verzamelt voor zijn boek, maar verder heeft Nederland met hem een bijzondere auteur in huis.